

Ririro

Het geschenk van Athene

In de buurt van de oevers van de beek Kephisos had Erechtheus een stad gebouwd in een rotsachtig land met een dunne bodem. Hij was de vader van een vrij en dapper volk. En hoewel zijn stad trots en nederig was, zag Zeus door zijn wijsheid dat het op een dag de edelste van alle steden over de hele aarde zou worden, en dus was er ruzie tussen Poseidon, de heer van de zee, en Athene, het kind van Zeus, wie de stad Erechtheus zou krijgen. Dus benoemde Zeus een dag waarop hij tussen hen zou oordelen in aanwezigheid van de grote goden die op de hoge Olympus woonden.

Toen de dag was aangebroken, zaten de goden elk op hun gouden troon aan de oevers van de beek Kephisos. Hoog boven alles was de troon van Zeus, de grote vader van goden en mensen, en naast hem zat Hera de koningin. Op deze dag zouden zelfs mensen naar hen kunnen kijken, want Zeus had zijn bliksemschichten weggelegd en alle goden waren in vrede neergedaald om te luisteren naar zijn oordeel over Poseidon en Athene. Daar zat Apollo met zijn gouden harp in zijn hand. Zijn gezicht glinsterde van de helderheid van zijn schoonheid, er was geen woede in zijn glanzende ogen, en naast hem lag de feilloze speer waarmee hij iedereen slaat die vals handelt en leugens spreekt.

Naast hem zat Artemis, zijn zus, wie het liefst speelde met de beesten van de aarde en met de nimfen op de rieten oevers van Eurotas. Daar naast Zeus zat Hermes, altijd helder en jeugdig, de woordvoerder van de goden. Daar zaten Hephaistos, de heer van het vuur, en Hestia die de haard bewaakt. Daar was ook Ares, die van oorlog houdt. En Dionysos, die dol is op het banket en de wijnbeker, en Aphrodite, die opstond uit het zeeschuim om de aarde te vullen met gelach.

Voor hen stonden de grote rivalen, in afwachting van het oordeel van Zeus. Hoog in haar linkerhand hield Athene de onoverwinnelijke speer; en op haar schild, verborgen voor het zicht van stervelingen, was het gezicht waarop geen mens kan staren en leven. Dicht naast haar, trots op de grootsheid van zijn macht, wachtte Poseidon op de start van de wedstrijd. In zijn rechterhand glansde de drietand waarmee hij de aarde schudt en de wateren van de zee klieft.

Toen stond de woordvoerder Hermes op van zijn gouden zetel, en zijn heldere stem klonk door de grote raad. "Luister", zei hij, "naar de wil van Zeus, die nu oordeelt over Poseidon en Athene. De stad Erechtheus zal de naam dragen van die god die uit de aarde het beste geschenk voor de mensen zal voortbrengen. Als Poseidon dit doet, zal de stad Poseidonia heten; maar als Athene een beter geschenk brengt, zal het Athene worden genoemd."

Toen stond koning Poseidon op in zijn grootsheid, en met zijn drietand sloeg hij de aarde waar hij stond. Meteen werd de heuvel tot in de diepte geschud, en de aarde spleet uiteen, en uit de kloof sprong een paard, zoals nooit meer gezien zal worden vanwege zijn kracht en schoonheid. Zijn lichaam glansde wit als sneeuw; zijn manen stroomden trots met de wind mee terwijl hij op de grond stampte en heel baldadig over heuvel en vallei rende. "Zie mijn geschenk", zei Poseidon, "en noem de stad naar mijn naam. Wie zal iets beters dan zo'n paard aan de mensen geven?"

Maar Athene keek standvastig naar de goden met haar scherpe ogen; en zij bukte zich langzaam op de grond en plantte daarin een klein zaadje dat ze in haar rechterhand hield. Ze sprak geen woord, maar staarde kalm naar de grote raad. Weldra zagen ze uit de aarde een kleine kiem opspringen, die opgroeide en zijn takken en bladeren uitwierp. Hoger en hoger rees het op, met al zijn dikke groene bladeren, en bracht vruchten voort aan zijn trossen takken.

"Mijn geschenk is beter, Zeus", zei ze, "dan dat van koning Poseidon. Het paard dat hij heeft gegeven, zal de mensenkinderen oorlog, strijd en angst bezorgen. Mijn olijfboom is het teken van vrede en overvloed, van gezondheid en kracht, en de belofte van geluk en vrijheid. Zal de stad Erechtheus naar mijn naam genoemd worden?" Toen klonken eenstemmig de stemmen van de goden in de lucht, terwijl ze uitriepen: "Het geschenk van Athene is het beste dat aan de mensen kan worden gegeven. Het is het teken dat de stad Erechtheus groter zal zijn in vrede dan in oorlog, en edeler in haar vrijheid dan haar macht. Laat de stad Athene heten."

Toen boog Zeus, zijn hoofd als teken van oordeel dat de stad Athene zou worden genoemd. De aarde beefde onder zijn voeten toen hij opstond van zijn gouden troon om terug te keren naar de zalen van Olympus. Maar Athene bleef staan staren over het land dat nu van haar was. En zij strekte haar speer uit naar de stad Erechtheus en zei: "Ik heb de overwinning behaald en hier zal mijn thuis zijn. Hier zullen mijn kinderen opgroeien in geluk en vrijheid; en hier zullen de mensenkinderen komen om van wet en orde te leren. Hier zullen ze zien welke grote dingen kunnen worden gedaan door sterfelijke handen wanneer ze worden geholpen door de goden die op Olympus wonen. En wanneer de fakkel van de vrijheid is gedoofd in Athene, zal het licht worden doorgegeven aan andere landen, en de mensen zullen leren dat mijn geschenk nog steeds het beste is. En ze zullen zeggen dat eerbied voor de wet en de vrijheid van denken en doen tot hen komt uit de stad Erechtheus, die nu de naam Athene draagt."